

Prethodna pitanja

1. Je li svrha iznosa od 400 eura predviđenog člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 261/2004⁽¹⁾ naknaditi u načelu imovinsku štetu, dok se ona neimovinska mora ocijeniti s obzirom na članak 12. ili članak 7. stavak 1. točka (b) pokriva u načelu neimovinsku štetu, dok je ona imovinska uređena odredbama članka 12.?
2. Je li iznos koji predstavlja neisplaćenu plaću koji je veći od iznosa od 400 eura predviđenog člankom 7. stavkom 1. točkom (b) obuhvaćen pojmom dodatne odštete koji se spominje u članku 12.?
3. U smislu članka 12. [stavka 1.] druge rečenice „[o]dšteta dodijeljena putniku ovom Uredbom može se odbiti od iznosa takve odštete”. Treba li taj članak Uredbe br. 261/2004 razumjeti u smislu da nacionalnom sudu ostavlja diskrecijsku ovlast odlučivanja hoće li od dodatne odštete odbiti iznos koji je dodijeljen u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) ili je takvo odbijanje obvezno?
4. U slučaju da odbijanje iznosa nije obvezno, na temelju kojih elemenata nacionalni sud odlučuje treba li iznos iz članka 7. stavka 1. točke (b) odbiti od iznosa dodatne odštete?
5. Treba li štetu koja je nastala zbog neisplate plaće uzrokovane činjenicom da radnik nije mogao doći na radno mjesto zbog kasnog dolaska na određite uslijed preusmjerenja ocjenjivati iz perspektive ispunjenja obveza predviđenih člankom 8. ili člankom 12. u vezi s člankom 4.?
6. Znači li ispunjenje obveze zračnog prijevoznika da pruži pomoć na temelju članka 4. stavka 3. i članka 8. Uredbe br. 261/2004 to da je putnik u potpunosti obaviješten o svim opcijama glede preusmjerenja, kako su predviđene člankom 8. stavkom 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe?
7. Na kome je u skladu s člankom 8. Uredbe br. 261/2004 teret dokazivanja da je preusmjerenje provedeno najranije moguće?
8. Je li Uredbom br. 261/2004 propisano da su putnici dužni tražiti druge letove za određite i zatražiti od zračnog prijevoznika da na tim letovima nađe slobodna mjesta ili je zračni prijevoznik dužan po službenoj dužnosti tražiti opciju koja je najpovoljnija za putnika kako bi ga preveo na određite?
9. Je li prilikom određivanja štete koju su putnici pretrpjeli mjerodavna činjenica da su oni prihvatili prijedlog zračnog prijevoznika da im ponudi let za 11. rujna 2016. iako su mogli pretpostaviti da im neće biti isplaćena plaća za razdoblje u kojem su bili odsutni s posla?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2018. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) –
Barbara Rust-Hackner protiv Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich**

(Predmet C-355/18)

(2018/C 294/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Salzburg

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: Barbara Rust-Hackner

Tuženik: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 15. stavak 1. Direktive 90/619/EEZ (Druga direktiva o životnom osiguranju) ⁽¹⁾, u njezinu tekstu kako je izmijenjena Direktivom 92/96/EEZ (Treća direktiva o životnom osiguranju) ⁽²⁾, u vezi s člankom 31. Direktive 92/96/EEZ, tumačiti na način da obavijest o mogućnosti odustanka mora sadržavati i napomenu o tome da za odustanak nije potreban poseban oblik?
2. Može li odustanak zbog pogrešne poduke o pravu na odustanak biti izjavljen i nakon prestanka ugovora o životnom osiguranju zbog otkaza (i otkupa) ugovaratelja osiguranja?

⁽¹⁾ Druga direktiva Vijeća 90/619/EEZ od 8. studenoga 1990. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno životno osiguranje, utvrđivanju odredaba za olakšanje stvarnog izvršavanja slobode pružanja usluga i izmjeni Direktive 79/267/EEZ; SL L 330, str. 50.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 92/96/EEZ od 10. studenoga 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o izravnom životnom osiguranju i izmjeni direktiva 79/267/EEZ i 90/619/EEZ (Treća direktiva o životnom osiguranju); SL L 360, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2018. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) –
Christian Gmoser protiv Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich**

(Predmet C-356/18)

(2018/C 294/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Salzburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Christian Gmoser

Tuženik: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 15. stavak 1. Direktive 90/619/EEZ (Druga direktiva o životnom osiguranju) ⁽¹⁾, u njezinu tekstu kako je izmijenjena Direktivom 92/96/EEZ (Treća direktiva o životnom osiguranju) ⁽²⁾, u vezi s člankom 31. Direktive 92/96/EEZ, tumačiti na način da obavijest o mogućnosti odustanka mora sadržavati i napomenu o tome da za odustanak nije potreban poseban oblik?
2. Može li odustanak zbog pogrešne poduke o pravu na odustanak biti izjavljen i nakon prestanka ugovora o životnom osiguranju zbog otkaza (i otkupa) ugovaratelja osiguranja?

⁽¹⁾ Druga direktiva Vijeća 90/619/EEZ od 8. studenoga 1990. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno životno osiguranje, utvrđivanju odredaba za olakšanje stvarnog izvršavanja slobode pružanja usluga i izmjeni Direktive 79/267/EEZ; SL L 330, str. 50.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 92/96/EEZ od 10. studenoga 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o izravnom životnom osiguranju i izmjeni direktiva 79/267/EEZ i 90/619/EEZ (Treća direktiva o životnom osiguranju); SL L 360, str. 1.
